

ಜಗತ್ತನ್ನು (ಬಿಟ್ಟು) ಹೊರತುಪಡಿಸಿ

(2 ಕೊರಿಂಥ 12:1-12)

“... ನನ್ನ ನಿರ್ಬಲಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚಳಪಡುವುದಿಲ್ಲ” (12:5).

ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಜೀವಿತದ ನಿಷ್ಕಪಟ ಗುರುತು, ಚಿರಪರಿಚಿತವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಕಾರ “ಜಗತ್ತನ್ನು (ಬಿಟ್ಟು) ಹೊರತುಪಡಿಸಿ” ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಬಹುದಾದ ಅನುಭವದ ಗುಣಮಟ್ಟವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ತರದ ಅನುಭವವು ಹಲವು ಬಾರಿ ಅಳಿಯಲ್ಪಡುವದು, ವಿವರಿಸಲ್ಪಡುವದು ಮತ್ತು ಅಧಿಕೃತ ಶಿಷ್ಯತ್ವದ ಸಂಕೇತದಂತೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಡುವದೂ ಆಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಪಟತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವದು “ಜಗತ್ತನ್ನು (ಬಿಟ್ಟು) ಹೊರತುಪಡಿಸಿ” ಇರುವುದುಗಳೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೋಲಿಸುವವಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಇರಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಪರಿಣಾಮದಂತಹ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ದೇವರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಪುರಾವೆಯನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಉಪನ್ಯಾಸದ ಮೇಲಿನ ಅತಿಥಿಯು ತೋರಿಸಲುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲಮಂಡಲಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಜೀವಿತದ ಪರಿಚ್ಛೇಯಲ್ಲಿ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಭವದ್ರೇಕ ಶಕ್ತಿಯ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಜನರು “ಹೊತ್ತೊಯ್ಯು” ವಂಥ ಉತ್ಸಾಹವು ತೀವ್ರಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದ್ದು, ಆರಾಧನೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅವಧಿಗೆ ಒಂದು ಪರಿಚ್ಛೇಯ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ. “ಜಗತ್ತನ್ನು (ಬಿಟ್ಟು) ಹೊರತುಪಡಿಸಿ” ಎಂದರೇನು?

ನಮ್ಮ ನಂಜಿಕೆಯ ನಿಷ್ಕಪಟತೆಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪರಿಚ್ಛೇಯ ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೋಸ್ಕರದ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡತೆಯಲ್ಲಿನ ಮುಂದುವರಿದ ಪ್ರಾಕೃತತೆಯು ನೆನಪಿಸುವುದಾಗಿದ್ದು, ಅದೇ ತರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಕೊಲಿಂಥಿಯನ್ನರಿಂದ ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹೌಲನು 2 ಕೊಲಿಂಥವನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ, ಕ್ರೈಸ್ತರಂತಿರುವ ಆತನ ನಿಷ್ಕಪಟತೆ (10:7) ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದಾಸನಂತೆ (11:23) ಇರುವಿಕೆಯು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆತನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವರಹಿತನಾಗಿದ್ದನು ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವದು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಜವಾಗಿ ಆತನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು “ಪುರಾವೆ ಯನ್ನು” ಬಯಸುವಂತದ್ದು ಆಗಿದೆ (13:3). ಅಂಥ ಪ್ರಭಾವರಹಿತವಾಗಿಯೂ ಎಂದಿಗೂ ಅತ್ಯೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆಗಿರಲಾರನು ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಆತನು ಅತ್ಯದೊಡನೆ ಅನುಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾದರೆ ಕೆಲವು “ನಿಜ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕುರುಹು”ಗಳು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 12:11, 12) ಆತನ ನಿಷ್ಕಪಟತೆಯ ಪುರಾವೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕಗೊಳಿಸುವುದುಗಳೂ ಆಗಿವೆ ಎಂದು ಅವರು ಯೋಚಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ದಾಸನಂತೆ ಹೌಲನ ನಿಷ್ಕಪಟತೆಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ “ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಪೊಸ್ತಲರು” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವವರಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು (12:11). ಹೌಲನಲ್ಲಿ “ನಿಜ ಅಪೊಸ್ತಲರು ಕುರುಹು”ಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಹೌಲನ ವಿರೋಧಿಗಳು ಹೌಲನೊಂದಿಗೆ “ತಮ್ಮನ್ನು ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು” ಮತ್ತು “ತಮ್ಮನ್ನು ಅಳಿಯುವುದನ್ನು” ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು (ಹೋಲಿಸಿ 10:12). “ನಿಜ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕುರುಹುಗಳಲ್ಲಿ”

ಹೌಲನು ತೋಲಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ಆತನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇತರರು ತಮ್ಮ ಸ್ವ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸೂಚಕಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡರು ಹಾಗೂ ಹೌಲನೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ಅನೇಕ ಅನುಭವಗಳು “ಜಗತ್ತನ್ನು (ಐಟ್ಟು) ಹೊರತುಪಡಿಸಿ” ದವುಗಳು ಆಗಿದ್ದವು. 5:13ರಲ್ಲಿ ಹೌಲನ ಸರದಿಯು “ನಮಗೋಸ್ಕರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ” ಇರುವುದು ಅಕ್ಷರಶಃ “ಸಂಭ್ರಮವೇ” ಆಗಿದೆ. ಕಲವಕ್ರೋಸ್ಕರ ಅಧಿಕೃತತೆಯ ಪರಿಚ್ಛೇದವು ಆನಂದಭಲಿತವೂ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅನುಭವವೂ ಆಗಿದೆ. ಈ “ಸಂಕೇತಗಳು” ಒಬ್ಬನು, ದೇವರ ಆತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವದೇ ಆಗಿವೆ.

ಮೂರನೆಯ ಆಕಾಶವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು (12:1-6)

ಇತರರ ಆತ್ಮೀಕತೆಯನ್ನು ಆನಂದಭಲಿತ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕತೆಯ ಅನುಭವಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಷ್ಕಪಟತೆಯನ್ನು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸುವವರು ನಮ್ಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಕೇಳಲು ಒತ್ತಾಯಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ನಾವು “ಜಗತ್ತನ್ನು (ಐಟ್ಟು) ಹೊರತುಪಡಿಸಿ”ದುದ್ದರ ಯಾವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ? ಇದು ನಮ್ಮ ನಿಷ್ಕಪಟತೆಯ ಪರಿಚ್ಛೇದ ಎಂದು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿ ದ್ದೇವೆಯೇ? ಅಥವಾ ನಾವು ಎಲ್ಲವು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅನುಭವಗಳು ಎಂದು ಸಂಶಯಿಸಬಹುದೇ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸ್ಥಳವು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದೇ? ಹೌಲನ ಉತ್ತರವು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಹಾಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಹೌಲನು ಬರೆದ 12:1-6ರಲ್ಲಿನ ಸಂಗತಿಗಳು ಇತರ ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಆತನು ಎಲ್ಲಯೂ ಸೂಚಿಸಿದಂತಹ ಅನುಭವಗಳ ಬಗೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ವರಧಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಅಸಂಗತ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ, ಹೌಲನು ಇತರರು ಆತನನ್ನು ಈ ಅನುಭವಗಳ ಬಗೆಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ (12:1). ಇಂಥ ವರಧಿಗಳು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದುಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಸುವಂತಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅದು “ಬಹಿಷ್ಕರಣೆ” ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು (12:11). ಇಂಥ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗಳು ಈ ಪರಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಛಿತನವುಳ್ಳವುಗಳು (11:16, 17, 21), ಆದರೆ ಅವಶ್ಯವಾದವುಗಳು (12:1) ಆಗಿವೆ. ಇತರರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಹೌಲನು ಎಂದಿಗೂ ತನ್ನ ಜೀವಿತದ ಈ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ವರಧಿಮಾಡುತ್ತಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನು “ದರ್ಶನಗಳು ಮತ್ತು ರಹಸ್ಯಗಳು” ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಛೇದಕಾರರ ಹೊಗಳಿಕೆಗೋಸ್ಕರ ಅವರ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ಹೌಲನ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ 12:1-10 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದಾಗಿದೆ, ಹೌಲನು “ಜಗತ್ತನ್ನು (ಐಟ್ಟು) ಹೊರತುಪಡಿಸಿ” ಎಂಬ ಅನುಭವವನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡುದ್ದರ ಬಗೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ (12:1). ಅಲ್ಲಿ “ದರ್ಶನಗಳು ಮತ್ತು ರಹಸ್ಯಗಳು” ಇವೆ. ಈ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಆತನ ರೂಪಾಂತರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿನ ದರ್ಶನ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 26:19) ಮತ್ತು ರಹಸ್ಯಗಳೆರಡನ್ನೂ (ಗಲಾತ್ಯ 1:12) ನೆನಪಿಸುವುದುಗಳು ಆಗಿವೆ. ಆದರೆ ಹೌಲನ ಅನಾಧಾರಣವಾದ ಅನುಭವವು ಆತನ ರೂಪಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ. “ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹರಸ್ಯಗಳು ಬಹು ವಿಶೇಷ” ವಾಗಿ ರುವುದರಿಂದ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 12:7), ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾದಂತವುಗಳಾಗಿವೆ (9:12; 16:19; 18:9-11). ಈ ವಿಷಯವು 1 ಕೊರಿಂಥ 14:18ರಲ್ಲಿ, “ನಾನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವತ್ತೇನೆಂದು ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ನೆನಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ “ಆತನ

ಬಳಿಯಲ್ಲ” ವಿನೆಂಬುದನ್ನು ಹೌಲನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು (5:13). ಹೌಲನು ತಿಳಿದವುಗಳಿಗೂ ದಂತಹ ಅನುಭವಗಳೆಲ್ಲ ಆತನ ವಿಮರ್ಶಕರು ಅತ್ಯೈಕವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಹೌಲನಿಗೆ ಮಹತ್ವಪುಟ್ಟವುಗಳು ಆಗಿದ್ದವು ಎಂದು ಅನ್ಯಥಾ ಹೇಳಲಾಗದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಆತನು ಮರೆಯಲಾದಂತಹ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಂದರ್ಭವು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚೆ 2 ಕೊಲಿಂಥವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಮೊದಲು ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ (ಕ್ರಿ.ಶ. 42). ಹೌಲನು “ಜಗತ್ತನ್ನು (ಐಚ್ಛು) ಹೊರತುಪಡಿಸಿ” ಎಂಬ ಅನುಭವದ ಬಗೆಗೆ ಅಕ್ಷರಸಹ ಮಾನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನು “ಮೂರನೆಯ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟನು” ಮತ್ತು “ಪರದೈನಕ್ಕೋ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟನು” (12:2, 3). ಈ ಅನುಭವವು ಹನೋಕನ (ಅದಿಕಾಂಡ 5:24) ಮತ್ತು ಎಲಿಯನ (2 ಅರಸು 2:11) ಕಥೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸುವವುಗಳಾಗಿವೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅನುಭವವು ಹನೋಕನ (ಅದಿಕಾಂಡ 5:24) ಮತ್ತು ಎಲಿಯನ (2 ಅರಸು 2:11) ಕಥೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸುವವುಗಳಾಗಿವೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅನುಭವವು ಹೌಲನಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ “ಒಯ್ಯಲ್ಪಡು” ಎಂಬ ಲೀಕ ಪದವು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಅನುಭವವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಸಹಜವಾದವುಗಳು ಆಗಿವೆ. 2 ಕೊಲಿಂಥದಲ್ಲಿ ಆತನು ಅವರ “ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು” ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ವಿಶೇಷ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧತೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಹೌಲನ ಸ್ವಂತದ ಶಕ್ತಿಯ ಸೂಚಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ತರಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ. ಅಕ್ಷರಶಃ ಆ ಪದದ ಅರ್ಥ “ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು” ಅಥವಾ “ಹೊತ್ತೊಯ್ಯು” ಎಂದಾಗಿದೆ. ದೇವರು ಈ “ಜಗತ್ತನ್ನು (ಐಚ್ಛು) ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದ ಅನುಭವವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಹೌಲನು ಎಂದಿಗೂ ಸಂಶಯಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಮನುಷ್ಯರು ನುಡಿಯಲಶಕ್ಯವಾದ ಹೇಳಬಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು” ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಹೌಲನು ಯಾವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ (12:4). ಹೌಲನು ಕೇಳಿದಂತಹ ವಿವರಣೆಯು ಮನುಷ್ಯನ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿ ದುಡ್ಡು ಆಗಿದೆ. ಹೌಲನ ಮಾತುಗಳು ಆತನ ಇತಿಚ್ಛೇದನ ಆಧಾರಗಳಲ್ಲಿನ “ದೇವದೂತರ ಮಾತು”ಗಳನ್ನು (1 ಕೊಲಿಂಥ 13:1) ಮತ್ತು 1 ಕೊಲಿಂಥದಲ್ಲಿನ 12-14ರಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯೈಕ ವರಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸುವವುಗಳು ಆಗಿವೆ. ಆತನು “ಕಣ್ಣುಕಾಣದಂತಹ ಮತ್ತು ಶಿಬಿಯ ಕೇಳದಂತಹ” ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಾತನಾಡಿದನು (1 ಕೊಲಿಂಥ 2:9). ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ದೇವರ ಅತ್ಯೈಕದ ಪ್ರಕಟವಾಗುವವುಗಳು ಆಗಿದ್ದು, ದೇವರ ಮನವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವವುಗಳಾಗಿವೆ (1 ಕೊಲಿಂಥ 2:11, 12). ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಮಾನವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಹೌಲನ ದರ್ಶನದ ಹಾಗೂ ರಹಸ್ಯಗಳ ಅನೇಕ ಅನುಭವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಮರೆಯಲಾಂತಹ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದುದು ಒಂದಿದೆ. ಹೌಲನ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಸೇವೆಯು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗದ ಅತ್ಯೈಕ ಅನುಭವದ ಗಣನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆತನ ಏಕಾಕಾರ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವಂತೆ ಆತನೂ ಕೂಡಾ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬಲ್ಲನು.

ಒಬ್ಬರು ಅನುಭವಿಸಿದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅದರ ಅದ್ಭುತವಾ ಕಥೆಯು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಿವರಗಳಂತೆ ಸಲಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಭವದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಸಮಗ್ರ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದರ್ಶನದ ಸಮರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕಾಣುವಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಪ್ರಯತ್ನಪಡಿಸಿರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಈ ಲೀಕಿಯಂತಿರಲು ಹೇಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ? ಅದು ಎಷ್ಟು ಸಾಲಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರಬಹುದು? ಆದರೆ ಹೌಲನ ವಿವರಣೆಗಳಲ್ಲಿನ ಈ ವಿವರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಕರ್ಷಣೆಯು ಮರೆಯಾಗಿದೆ. ಆತನ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡು ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ತಿಳುವಳಿ ನೆನಪಿಗೆ ತರನು (ಶರೀರದಲ್ಲೆಯೂ ನಾನಾಲಿಯನು,

ಅಥವಾ ಶರೀರವನ್ನು ಜಙ್ಗು ಅಜೆಯೋ ನಾನಲಿಯೆನು) ಆತನು ತಿಳಿದಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಅದು ದೇವರಿಂದ “ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು” ಆಗಿದೆ. ತನ್ನ ಅತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತನು ಯಾವುದೇ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ತನ್ನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಸಹ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ (1 ಕೊರಿಂಥ 1:16), ಆತನು ತನ್ನ ದರ್ಶನಗಳ ಮತ್ತು ರಹಸ್ಯಗಳ ದಾಖಲೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಪೌಲನು ತನ್ನ ಅತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸುಖವಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದರ ಕಾರಣ ಆತನು “ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ” (12:2) ಹಾಗೂ “ಮನುಷ್ಯ”ನನ್ನು (12:3) ಅಲಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಆಗಿರಬಹುದು. 12:7 ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವಂತೆ ಆ “ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು” ಪೌಲನು ತಾನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಗತಿಗಳು ತನ್ನವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇತ್ರನು ಅರಿತಿದ್ದನು. “ಜಗತ್ತನ್ನು (ಜಙ್ಗು) ಹೊರತುಪಡಿಸಿ” ಎಂಬ ಅನುಭವವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. 10:17ರಲ್ಲಿ, ಆತನು ಹೇಳಿದಂತೆ “ಹೆಚ್ಚಳಪಡುವವನು ಕರ್ತನಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಳಪಡಲ” ಅದು ಪೌಲನ ದೈಹಿಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಆತನು “ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಆತನ ದರ್ಶನಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣೆ” ಗಳೆಡೆಗೆ ನಡೆಸುವಂತೆ ಅತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಕ್ಕೋಸ್ಕರದ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿಯೇ ಆತನ ಸಂಬಂಧವು ಆಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತವುಗಳಲ್ಲ! ಇತರರು ವಿಷಯವನ್ನು ತಂದಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಪೌಲನು ತನ್ನ ಜೀವಿತದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಪುರಾವೆಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಆತನು ಅನುಭವಗಳನ್ನು “ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರದಂತ”ವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಪೌಲನು ಆಳವಾದ ಅತ್ಮಿಕವಾದ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ನಿರಾಕರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಸದಾ ಇತರರ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಹೋಲಿಸುವುದು ಕೂಡ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. “ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಹರವಶವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿಯೇ ...” ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (5:13). ಇಂಥ ಕ್ಷಣಗಳು ಆತನೊಡನೆ ಮತ್ತು ದೇವರೊಡನೆ ಇರುವಂಥವುಗಳು ಆಗಿವೆಯೇ ಹೊರತು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮುದಾಯಕ್ಕಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಆತನು ದೇವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 14:2). ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆತನು ಕೂಡಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನಾಡುವವನಾಗಿದ್ದನು, ಈ ಸಂಗತಿಯು ಆತನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 14:18). ಸಮಸ್ತ ಸಭೆಯ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ ಅತ್ಮಿಕ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಐದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆತನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 14:19).

“ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗೆ” ಅನಾಧಾರಣ ಕ್ಷಣವಾಗಿರುವಿಕೆಗೆ ತನ್ನ ಜೀವಿತದ ಸ್ಥಳವು ಇರುವುದಾಗಿ ಪೌಲನು ಹೇಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ “ತನ್ನ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ” ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವಂಥ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಆತನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲ. ಆತನ ಛೇದಕಾರರು ನಿರಸ್ತಂಭವಾಗಿ “ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗಿರತಕ್ಕ ಲಕ್ಷಣ”ದ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು (12:12). ಪೌಲನು “ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು” ಹೋಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಆತನು ಅದು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಪುರಾವೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ. “ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತಾದರೋ ನನ್ನ ನಿರ್ಬಲಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚಳ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (12:5). ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, “ಜಗತ್ತನ್ನು (ಜಙ್ಗು) ಹೊರತುಪಡಿಸಿ”

ಇರುವ ಅನುಭವಗಳ ಪುರಾವೆಗಳು ಮೋಸದತ್ತ ನಡೆಸುವವುಗಳು ಆಗಿವೆ (12:6). ಇದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವ ಜನರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಮೋಸಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಅಥವಾ ಇತರರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ (11:13-15). ಅನೇಕ ಜನರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವವಾದಂತಹ “ಜಗತ್ತನ್ನು (ಜಿಟ್ಟು) ಹೊರತುಪಡಿಸಿ” ರುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯು ಶಿಷ್ಯತ್ವದ ಪುರಾವೆಯಂತೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

“ದಿವ್ಯದರ್ಶನ ಅತಿಶಯತೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು” ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಕೆಲವರು ಇಂಥ ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹೌಲನು ಇಂಥ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದನು (12:6) ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಬಂದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ ತಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದನ್ನು ಆತನು ಅದುಕೊಂಡನು (ಹೋಅಸಿ 10:7; 11:6). ಹೌಲನ ಅಪೊಸ್ತಲತ್ವದ ಕುರುಹು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವಂತದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತನು ಹಿಂದೆ ಜಿಟ್ಟುಬಂದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು. ಬದಲಾದ ಜೀವಿತದಿಂದ ಆತನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸದಂತಹ ಆತನ ಬಲಹೀನತೆಯೆಂದರೆ ಆತನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಏಳತೆಯ ವಸ್ತುವಾಗಿರುವುದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಸುವಾರ್ತೆಯು ಎಲ್ಲ ನಂಬಲ್ಪಡುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲೆ ಸಭೆಯು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖ ನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಭೆಯ ಜೀವಿತಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೊಣೆಗಳು ಇತರರಿಗೆ ಕಂಡುಬರುವಾಗ - ಇತರರಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಳಕಳಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೇವಾಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕತೆಯು ಇತರರಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಮ್ಮ ದಾಖಲೆಯು, ಇತರರು ಏನನ್ನು “ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ” ನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯತ್ವದ ಬದಲೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೃಪೆಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುವಂತವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವ ಭಾವೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ವಾಗಿರಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಇತರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಇಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇಂಥ ಅದ್ಭುತವಾದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು ದುರ್ಬಲವಾಗಿದ್ದು, ಹೌಲನ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಆತನ ವಿರೋಧಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಕೃಪೆ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳು ಆಗಿವೆ. ಅದಲ್ಲದೇ, ನಾವೂ ಸಹ ಇಂಥಹದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು “ಬೆಟ್ಟದಂತಹ ಅನುಭವಗಳನ್ನು” ಮತ್ತು “ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳದಂತೆ” ಇರುವುದನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇವೆ ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳಬೇಕಿದೆ. ಕೆಲವರು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಆರಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಇತರರು ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಆರಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಇತರರು ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮತ್ತು ಇದು ಜಗತ್ತು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದ್ದು ಎಂಬ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹೌಲನ ಉತ್ತರವು ನಮಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದು ಆಗಿದೆ. ಕೃಪೆಯ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳವೂ ಇದೆ, ಆದರೆ ಇದು ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವದ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಬದಲಾದ ಪರಿಶೀಲನೆಯು ಅಲ್ಲ. ಭಾವನೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಹೌಲನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೇವೆಯ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಮುಂದುವರೆದ ಅವಧಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಹೌಲನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೇವೆಯೇ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಮುಂದುವರೆದ ಅವಧಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸದು.

ಇನ್ನೊಂದು ಅನುಭವದ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಬಲಹೀನತೆ (12:7-10)

ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಂತಹ “ಸಾಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ” ಒಂದು ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರಸನ್ನತೆ

ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯತ್ವದ ನೈಜತ್ವದ ಪುರಾವೆಯ ಇವುಗಳು ಉತ್ತರಿಸಲಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮವು ನಮಗೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ, ದೇವರು ಆರ್ಥಿಕ ಯಶಸ್ಸಿನ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿದಾಯಕ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಾವು ಹಲವು ಬಾರಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಅದಲ್ಲದೇ, ಕೆಲ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ, ಜನರು ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ತುಲನೆಮಾಡುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ದೇವರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವನೂ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಿಸುವವನೂ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಯಾವೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನೂ ನಿರಾಕರಿಸಲಾರನು. ಆದರೆ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಅಪಾರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯು ಇದ್ದು ಮತ್ತು ಇದು ಒಂದು ಲೀತಿಯ ಜಾದೂಗಾಲಿಕೆಯ ಲೀತಿಯಂತೆ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇರುವಂತಹ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಪೌಲನ ವಿಮರ್ಷಕರು, ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಬಗೆಗಿನ ತಮ್ಮ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಬಹುಶಃ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನೂ ಕೂಡಾ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ವಿನಸ್ತು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು, ಆದರೆ ಪೌಲನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜೀವಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರದ ಆತನ ವಿವರವು ಆತನು ತಿರುಗಿ ಅವರ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ದೇವರನ್ನು ವಿಶೇಷ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಿನ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿರಬಹುದು.

ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಇರಬಹುದಾದಂತಹ ತನ್ನ ಜೀವಿತದ ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಪೌಲನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಬಗೆಗಿನ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಜೀವಿತವು, ಕೇವಲ ಉತ್ತಂಗದ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಂಯೋಜಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆತನು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆತನನ್ನು ಮಿತಿಮೀರಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಇದು ಇಡುವುದಾಗಿದೆ. ದೇವರು ಆತನಿಗೆ “ತನ್ನನ್ನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು” ಆತನಿಗೆ “ಶೂಲ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಾಣಿದೆಯೋ” ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕಚುಹಿಸಿದನು (12:7). ದೇವರು ಆತನನ್ನು ಪರದೈಸಿನ ಆನಂದದ ಉತ್ತಂಗದಿಂದ ಲೋಕದ ನೋವಿನ ನೈಜತ್ವಕ್ಕೆ ತಂದನು. ಅದೇ ಲೀತಿಯಂತದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬನು “ಹಿಡಿದಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು” ಆಗಿದ್ದು ನೋವಿನಿಂದಾಗಿ ಆತನು ನವುನಾಗಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಆ ನೋವು ಆನಂದದ ಗಣಿಗೆಗೆ ಸಮತೋಲವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ದ್ವಾರಗ್ರಾ ಸೂಚಿಸಲಾದ ಪರಿಹಾರಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿವೆ, ಪೌಲನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ “ಶರೀರ ದಲ್ಲಿ ಶೂಲವು” ಯಾವದು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. “ಅಲ್ಲಿ ಸೇರವಾರದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಂತಹ ತೊಂದರೆಯೋ” (ಹೋಲಿಸಿ 10:10) ಅಥವಾ ಕಣ್ಣಿನ ತೊಂದರೆಯೋ (ಹೋಲಿಸಿ ಗಲಾತ್ಯಾ 4:15) ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಕೆಲ ಆದಿ ಸಭೆಯವರು, ಪೌಲನ ವ್ಯಾಧಿಯು ಅಪಸ್ಮಾರವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಊಹೆಗಳು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದವು ಆಗಿವೆ. “ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಶೂಲವು” ಪೌಲನಿಗೆ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದ ಎರಡು ನೋವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. RSV ಉಂದ ಭಾಷಾಂತವಾದ “ಬಾಧೆ” ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವು “ಮುಷ್ಟಿಉಂದ ಗುದ್ದುವುದು” ಎಂದಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಾಖಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಲ್ಪಡುವುದಾಗಿದೆ (ಹೋಲಿಸಿ 1 ಪೇತ್ರ 2:20). ಇದು ಪೌಲನ ದೈಹಿಕ ನೂನೃತೆಯನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದು, ಅನೇಕರು ಯೋಚಿಸುವ ಮಿತಿಯು ಆತನನ್ನು ಅಲ್ಲೆಗಳೆಯಲು ಸಾಕಾದವು. ಇದು ಆತನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅನುಭವವಗಳು “ತನ್ನ ಬಗೆಗೆ ವಿಪರೀತವಾದ ವಿಚಾರಮಾಡಿ” ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು “ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಪೋಸ್ತಲರ” ಗರ್ವದಿಂದ ಬೀಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು

ಇದ್ದವು (10:12) ಬದಲಾಗಿ, ಭೌತಿಕವಾದ ಬಾಧೆಯು ಆತನ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಹೌಲನಂತೆ ಆತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ ತಾನು ಗಳಿಸಿದ ನೋವಿನ ಮೇಲಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಜಯದ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಯಸಬಹುದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೌಲನು ಇನ್ನೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆತ್ಮಿಕ ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಎದುರು ನೋಡುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ ತೊಂದರೆಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಲಿಲ್ಲು ಸಮರ್ಥವಾದ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಲೀತಿಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಇತರರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ 12:7, 8ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಷ್ಟಲಿಗೊಳಿಸುವುದು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಹೌಲನು ಅಂಥ ಕಥೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದಾಗಲೇ. ಆತನ ಓದುಗರು ಆತನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ ಸರಳವಾದ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಎದುರುನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅವರು ನಿರಾಶ ರಾಗುವರು. “ಈ ಪೀಡೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಜಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮೂರು ಸಾರಿ ಕರ್ತನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನು” (12:8). ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವು ಆತನ ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಬರಲಿಲ್ಲ. “ಮೂರು ಸಾರಿ” ಎಂಬುದು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತ್ವರಿತವಾದ ಮತ್ತು ಜಾದೂಗಾಲಿಕ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ (ಹೋಲಿಸಿ ಮಾರ್ಕ 14:32-39).

“ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಶೂಲವು” ಸಂಂಧಿಸಿದಂತಹ ಹೌಲನ ಭಿನ್ನವು ಆತನ ವಿನಂತಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಎಂದಿಗೂ ಉತ್ತರವು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಉತ್ತರವು ಒಂದೇ “ನನ್ನ ಕೃಪೆಯೇ ನಿನಗೆ ಸಾಕು ಬಲಹೀನತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಲವು ಪೂರ್ಣಸಾಧಕವಾಗುತ್ತದೆ” (12:9) ಎಂಬುದೇ. ತನ್ನ ಕೃಪೆವಾಗಿರುವ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆತನು ಸೇವೆಯ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ತನ್ನ ಆರೋಗ್ಯವು ಸುಧಾರಿದರೆ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವು ಹೆಚ್ಚಬಹುದು ಎಂದು ಆತನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಬಹುಶಃ ಯೋಚಿಸಿರಬಹುದು. ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಇರುವಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಆತನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿತಗೊಳಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು! ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಹೌಲನು ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯ “ಪುರಾವೆಯನ್ನು” ಬಯಸುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗರಲಿಲ್ಲ.

ಗಲಾತ್ಯ 4:13ರಲ್ಲಿನ ಹೌಲನ ಕೃಪೆವಾಗುತ್ತಿರುವ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪವು, ಆತನು ಹೇಳುವಂತೆ “ನನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅಸೌಖ್ಯವಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಮೊದಲನೆಯ ಸರ್ತಿನಿಮಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಸಾರಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಬಿಟ್ಟಿರಿ” ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲ ವಿಶನಲಿಯ ಆ ಪ್ರಸಂಗದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯುವು, ಆದರೆ ಹೌಲನು ಅನಾರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಾ ಆತನನ್ನು ದೇವರು ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸಿದನು! ಹೌಲನ ದೈಹಿಕ ಬಾಧೆಯು ಎಂದಿಗೂ ಸುವಾರ್ತಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಶೂಲವನ್ನು” ಅನುಭವಿಸುವ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಹೌಲನು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಹಾರವನ್ನು ಕಳೆತನು. ನಮ್ಮ ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವದ “ಪುರಾವೆವು” ನಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಉತ್ತಂಗದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು “ಕಾರ್ಯಮಾಡಿದ” ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಅನುಭವಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯತ್ತ ನಡೆಸುವವುಗಳು ಆಗಿವೆ. ತಾನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಆತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅಧಿಕೃತ ಕ್ರೈಸ್ತನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ. “ನನ್ನ ಕೃಪೆಯೇ ನಿನಗೆ ಸಾಕು ಬಲಹೀನತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಲವು ಪೂರ್ಣಸಾಧಕವಾಗುತ್ತದೆ”

ದೇವರು ಹೌಲನನ್ನು ಬಳಸಲು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಆತನ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನ ಬಲಹೀನತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ.

ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಜಗತ್ತಿನ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಚರ್ಚುಗಳ ಇರುವಿಕೆಯು ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯ ದೊಡ್ಡ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿವೆ. ಈ ಸಭೆಗಳು, ಪ್ರಭಾವಗೊಳಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿವೆ, ಜಗತ್ತು ತೋಲಿಕೆಯ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವಂತವುಗಳು ಆಗಿದ್ದು ಮಾನವನ ಬಲಹೀನತೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯು ಉಪಸ್ಥಿತವಿದೆ ಎಂಬುದರ ಪುರಾವೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಭೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನಕಾರರು ಶಕ್ತಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ “ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು” ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅನೇಕರು ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮಾನವೀಯ ಶಕ್ತಿಯು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಪರಿಗಣಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಇರಿಸುವುದು ಅಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯು ಅದ್ಭುತವಾದ ಆತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಆತ್ಮಿಕ ನಾಯಕನ “ಅವಮಾನಕರವಾದ ವಿಫಲತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಾಗಿದೆ.” ಆತನು ಯಾವುದನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಬಲಹೀನತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಹೌಲನ ಸಾಮಾನ್ಯತೆಯ “ಆಧಾರ”ದಂತೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. 12:5ರಲ್ಲಿ, ಮಾನವನ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಬಗೆಗೆ ಯಾವ ಲಕ್ಷವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆತನು ತನ್ನ ನಿರ್ಬಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆದರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನವನಿಲ್ಲ. 12:9ರಲ್ಲಿ, ಹೌಲನು ಅದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿತುತಾನೆ. “... ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಲವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗುರಾಗುವ ನಿರ್ಬಲಾವಸ್ಥೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನವನಿಲ್ಲ.”

ಬಲಹೀನತೆ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ (12:10-12)

ಹೌಲನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಹೀನತೆ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳೆರಡೂ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾಗಿರುವವುಗಳು ಆಗಿವೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. “ನಾನು ಬಲಯುತನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ನಾನು ಬಲವುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಯಸುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬಲ್ಲಂತಹ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರ ಮೇಲಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಕರ್ಷಿಸುವವುಗಳು ಆಗಿವೆ, ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವುಗಳು ಆಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಜೀವಿತವು ಸಹಜವಾದ ಒಲವಿನತ್ತ ಆಸಕ್ತಿಯುತವಾಗಿದ್ದದಾದರೆ, ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯು ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ನಾವು ಯಶಸ್ವೀಯುತ ಸೇವೆ ಅಥವಾ ಯಶಸ್ವೀಯುತ ಚರ್ಚನ ಬಗೆಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಶಕ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವದ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಸೇವಕರು ಮತ್ತು ಚರ್ಚನ ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲತೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವವರಾಗಿರಬಹುದು. ಶಕ್ತಿಯ ಸೂಚನೆಗಳಾದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಟ್ಟಡ, ಅತ್ಯಾಧುನಿಕವಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು, ರಚನಾತ್ಮಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಇವುಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಹಜವಾದ ಸೇವೆಯು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಗೆ ನಾವು ಎಳೆಯಲ್ಪಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಾಸ್ಥಿತ ಜನರು ಇವುಗಳು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಯೋಗ್ಯವಾದುದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂಛ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಅಪಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಮೋಸಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಮೇಲುಗೈಯಾಗುವ ವರ್ಗದವರಲ್ಲ, ಯೇಸು ಮತ್ತು ಆತನ ಶಿಷ್ಯರು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಬಲಹೀನರು ಆಗಿದ್ದರು. ಶಿಲುಬೆಯ ಮಾರನವನ ಬಲಹೀನತೆಯ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಬಲಹೀನತೆಯು ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಶಕ್ತಿಯ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿತ್ತು. ಪೌಲನು “ಆತನು ನಿರ್ಬಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟನು ನಿಜ; ಆದರೂ ದೇವರ ಬಲದಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (13:4). ಆತನ ಬಲಹೀನತೆಯಿಂದಲೇ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯು ಬಂದಿತು. ಅಧಿಕೃತ ಶಿಷ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ, ಬಲಹೀನತೆಯು ಬಲವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅಲಕ್ಷಿಸಲಾರವೆ. ಪೌಲನು “ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಶೂಲದಿಂದ” ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯು ಬಲಹೀನತೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಅತನು (12:9). ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆತನು “ನಿರ್ಬಲಾವಸ್ಥೆಯೂ, ತಿರಸ್ಕಾರವೂ ಕೊರತೆಯೂ ಹಿಂಸೆಯೂ ಇತ್ಯುಕ್ತ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗಲೂ ...” ಆತನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿದ್ದಾನೆ (12:9) ಆತನು “... ನಾನು ಯಾವಾಗ ನಿರ್ಬಲನಾಗಿದ್ದೇನೋ ಅವಾಗಲೇ ಬಲವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ” (12:10) ಎಂದು ಸಮಾರೋಪಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಯಶಸ್ವಿಯುತ ಸೇವೆಯ ಗುರುತೇನು? ಶಿಲುಬೆಯ ಅದ್ಭುತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾದಾಗ ಯಶಸ್ವಿಯುತ ಸೇವೆಯು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಯೆ. 12:10-13ರಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಬಲಹೀನತೆಯು ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯು ಕಾರ್ಯಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಲಹೀನತೆಗಾಗಿ ಪುನರಾವರ್ತಿತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಂಥದ್ದು ಇಲ್ಲ ಪರಿಣಾಮಕಾಲಿಯಾಗಿದೆ (11:30; 12:5, 9; ಹೋಲಿಸಿ 13:4). ಆತನ ಟೀಕಾಕಾರರ “ನಿಜ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಸೂಚನೆಗಳು” ತಪ್ಪೆಂದು ಇಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ (12:12).

ಮುಕ್ತಾಯ

ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಪೌಲನ ಟೀಕಾಕಾರರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರಬೇಕು, ನಿಜ ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವದ ತಪ್ಪಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಉತ್ತುಂಗವಾದ ಅನುಭವಗಳು ಬಲು ಪ್ರಭಾವಿತವಾದವುಗಳೂ ಮತ್ತು ಅಕರ್ಷಕಯುತವಾದವುಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಅವುಗಳು ನಿರಾಶಯವಾಗಿ ಬಾಹ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳು ಪೌಲನೊಂದಿಗೆ ಮರೆಯಲಾರದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವವುಗಳು ಆಗಿವೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಸಭೆಯು ಅವುಗಳನ್ನು “ಲೋಕದಿಂದ ಹೊರತಾದವುಗಳು” ಎಂದು ಹೇಳುವವು. ನಾವು ನಿರ್ವಹಿಸುವಲ್ಲಿನ ದೈಹಿಕ ಬಾಧೆ ಮತ್ತು ಹತಾಶೆ, ಬಾಧೆ ಹಾಗೂ ಆಶಾಭಂಗ ಅದರ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧತೆ ಇವುಗಳು ನಾವು ಇರುವಂಥ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ “ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವವುಗಳು ಆಗಿವೆ.”